Transnistria — zonă de foc

În zilele evenimentelor tragice, la Dubăsari erau înarmați și elevii. Țăranul și muncitorul, care niciodată n-au fost pasionați de mitinguri și razvrătiri, preferînd totdeauna munca cinstită și productivă — izvor al vieții pe pămînt, astăzi sînt în pericol: militarizarea în masă i-a pus în gardă și i-a băgat în spaimă.

MIȘCAREA «DEMNITATEA»

Îngrijorați s-au adunat zilele trecute în satul Caragaș reprezentanți din diferite localități ale raionului Slobozia la adunarea de constituire a unei mișcări, capabile să opună rezistență elementelor ostile din raion și din toate localitățile din stînga Nistrului. Discuțiile au fost aprinse, obiective.

— Nu mai putem răbda, nu mai putem îndura atîta umilință și bătaie de joc, nu dorim să ni se pună din nou jugul colonial al oricărui imperiu, să ni se știrbească demnitatea de om, — au declarat la adunare toți cei 11 oratori.

Prin vot unanim adunarea a hotărît să constituie mișcarea «Demnitatea» — parte componentă a mișcării «Integritatea», a ales un comitet executiv, care să elaboreze statutul și programul mișcării, să creeze organizații primare ale acestei mișcări în fiecare localitate a raionului și, făcînd front comun cu mișcările din toate localitățile din stînga Nistrului, să desfășoare o amplă activitate în rîndul oamenilor muncii, să-i ridice la luptă hotărîtă pentru apărarea demnității fiecărui om de bună credință. «Noi sîntem mulți și vom învinge fără arme!» — au declarat participanții la adunare.

Tot unanim a fost adoptată și o declarație către autoritățile raionului, Republicii Moldova, toți oamenii de bună credință: cerem să fie evacuate de pe teritoriul raionului orice formațiuni militarizate și să fie desființate ca fiind anticonstituționale, antiumane, să fie restabiliți în lucru lucrătorii poliției, procuraturii, securității naționale; să se pună capăt dezmățului și terorii; să fie trași la răspundere penală vinovații tuturor fărădelegilor»...

CUIB DE MERCENARI

Clădirea școlii sportive de luptă clasică și box de pe strada 25 octombrie din Tiraspol a fost transformată în stat major al așa-zisei gărzi naționale a Transnistriei sau al diviziei de mercenari, în frunte cu colonelul în retragere Chițac Stepan Florovici. Deocamdată în acest stat major lucrează vreo 50 de ofițeri superiori în retragere, simbria medie lunară fiindu-le de 8 750 ruble. Numărul acestor mîncăi crește cu fiece zi, deoarece divizia are toate structurile unei divizii militare de pușcași, dar nu toate sînt completate cu cadre.

Stepan Chițac ca șef al statului major acționează de sine stătător, informîndu-i doar pe Smirnov și Rîleacov — autorii tuturor dramelor și tragediilor din Transnistria. Statul major, care are și o solidă bază de arme și armament, situată chiar în subsolul încăperii, e un fel de «creier» al militarismului transnistrean, avînd subdiviziuni în toate localitățile din zonă.

Pe strada Șevcenko din Tiraspol, peste drum de restaurantul «Victoria», bunăoară, este situat batalionul de șoc de pușcași al diviziei. Acest batalion este compus din patru companii, care întrunesc circa 200 de pușcași. Direcția batalionului întrunește 28 de ofițeri în retragere, fiind remunerați după posturile pe care le ocupă: comandantul batalionului — 4500 ruble pe lună, adjunctul lui — 4000, șeful statului major — 2750, comandantul de pluton — 2250, adjunctul lui — 1950, comandantul de grupă — 1550, iar pușcașii simpli — 1750 ruble pe lună.

Batalionul, bineînțeles, își are baza lui de foc — 15 pistoale «Makarov», 180 automate «Kalașnicov», circa 10 mitraliere.

Astfel de batalioane cu structuri respective sînt la Tighina, Dubăsari, Rîbnița, fiecare avînd cîte un efectiv de 75 de mercenari, la Camenca — 12 și la Slobozia — 15. Completarea batalioanelor continuă din contul lucrătorilor de la întreprinderi, unde are loc reducerea cadrelor, generată de trecerea la economia de piață.

Batalioanele dispun și de o bază tehnică solidă: mașini blindate, autocamioane, autovehicule. În noiembrie anul trecut, Ivan Morozov, comandintul districtului militar Odesa, a vîndut cu un preț de 7 — 8 mii de ruble fiecare 30 de camioane «GAZ — 66» detașamentului special de autogestiune (apărarea civilă) din Tiraspol, cu destinație să fie puse la dispoziția mercenarilor. Și au fost puse. Tot așa s-a procedat și cu cele 8 autovehicule «UAZ» sustrase din unitatea militară din Dubăsari.

Dar toate acestea constituie doar o forță simbolică a separatiștilor, forța de șoc constituind-o armata a 14-a, situată la Tiraspol și în alte localități din partea stîngă a Nistrului. La drept vorbind, averea acestei armate este și averea diviziei de mercenari, dat fiind faptul că sarcinile acestei formațiuni ilicite, anticonstituționale, condusă de colonelul Chițac, constau în «apărarea» republicii-fantome smirnoviste. Mercenarii au acces liber pe teritoriul unităților militare din Transnistria, adică ei sînt stăpîni pe situație — păzesc tehnica, depozitele alimentare, aerodromul militar, podurile, interzicînd evacuarea tehnicii și a produselor alimentare de pe teritoriul unităților militare. Deci, Chițac nu e pur și simplu un comandant al diviziei de mercenari, ci comandant al districtului militar smirnovist-maracuțovist, menit să păstreze această palmă de pămînt în calitate de cap de pod strategic, totalmente militarizat, de unde pot fi aruncate ghiulele în toate cele patru puncte cardinale ale Europei. Iată ce vor drojdiile imperialismului reacționar sovietic, iată care este toată scofala «internaționalismului» lukianovist!

COLAC PESTE PUPAZA

Vorba din titlu am văzut-o la cimitir demult, în copilărie, în una din sîmbetele morților, cînd se dă de pomană. Pupăza e tot un colac, dar e împletit în formă de franzelă. De obicei, se dau de pomană «pupeze», dar unii păcătoși mai adaugă la «pupăză» și un colac în speranța că Dumnezeu va rămînea măgulit de dărnicia lui și îi va prelungi viața pe pămînt.

Antihriștii Smirnov și Maracuța sînt departe de a face cuiva pomana, dar de moarte se tem. Și dacă se tem, au hotărît să creeze încă o formațiune militarizată, numită batalionul «Dnestr». Adică tot un fel de colac peste pupăză — miile și miile de militari, mercenari, milițieni, procurori nu-i ajungeau, a mai creat un detașament de mîncăi, de trintori pe spatele oamenilor muncii. Peste 200 de tineri voinici și echipați cu pistoale-automat sau mitraliere apără zi și noapte cu vigilență și devotament viața lui Smirnov, Maracuța, a altor fețe pseudoproclamate, păzesc clădirea direcției de interne (un fel de minister de interne al Transnistriei) și personal pe Iurie Grosu, șeful acestei direcții, alte obiective și persoane, care fac orice, numai nu bine pentru popor.

Acești tineri, momiți de Iurie Grosu să tragă în oricine la ordinul lui, sînt de trei ori pe zi hrăniți gratuit în cafeneaua «Ciudesnița», unde se prezintă la masă echipați cu automate pentru a băga frica în trecătorii de pe stradă, în clientela alimentației publice. Pe lîngă faptul că sînt hrăniți, îmbrăcați și cazați în cămine gratuit (n-aveți grijă, pentru ei plătește Smirnov din punga statului), ostașii lui Grosu mai primesc și o simbrie lunara de 2 — 3 mii de ruble, în funcție de persoanele sau obiectele pe care le apără.

Vă amintiți, stimați cititori, evenimentele tragice din Dubăsari? Ele au fost puse la cale și regizate de Iurie Grosu. La 15 ianuarie curent el a convocat o ședință la departamentul său în problemele păstrării și utilizării armelor. Era a doua sau a treia zi după ultimele evenimente din Dubăsari. Și cu toate că lucra comisia de conciliere, Grosu a pus în fața batalionului său sarcina să fie și pe viitor folosită arma împotriva poliției, mai ales împotriva poliției din Dubăsari, să fie cucerit cu orice preț orașul, dar să acționeze în așa fel, ca să se înțeleagă că au fost provocați.

Și încă o sarcină groaznică a lui Iurie Grosu — toți lucrătorii poliției din Transnistria în termen de pînă la 20 ianuarie curent să scrie rapoarte de trecere în subordonarea departamentului său anticonstituțional. Cei care n-au îndeplinit această indicație primesc pînă astăzi un salariu mai mic cu 500 de ruble, iar conducerea poliției pur și simplu a fost concediată.

Dar, oricît s-au străduit Grosu și Smirnov să-i momească pe lucrătorii poliției cu salarii mari, cu cadouri de preț, cu diverse promisiuni, numai miliția din Tiraspol actualmente nu e completată cu 71 de ofițeri, 169 de milițieni. Situația a devenit catastrofală. Noile organe anticonstituționale, create de Grosu și Smirnov, n-au dreptul nici să aresteze, nici să ancheteze. Ei însă fac acest lucru. Dar dosarele rămîn la ei în safeuri, iar cei reținuți sau arestați stau cu lunile în camerele de anchetare prealabilă, dat fiind faptul că judecătoriile populare nu au dreptul să examineze dosare intentate de organe anticonstituționale. Astfel, la ora actuală în subsolul clădirii miliției de la Tiraspol zac mai bine de o lună în loc de trei zile circa 20 de arestați. Alte 30 de dosare stau nemișcate pe la anchetatori, respinse de aceeași judecătorie populară din Tiraspol ca neavînd valoare juridică. Această harababură în organele de drept creează cele mai prielnice condiții pentru mafioți, criminali și bandiți. Ei activează liber, știind bine că organele de drept instituite de Smirnov nu se vor atinge de ei, iar cele legitime au fost izgonite din sediile lor și lipsite de condiții elementare pentru a-și exercita funcțiile.

GULEAI, CAZAC!

Tot frica, firește, l-a făcut pe Smirnov să bată toaca în tot fostul imperiu și să cheme ajutor. În ajunul Anului Nou au căzut bob-sositor la Tiraspol detașamente de cazaci — vai de capul lor, ponosiți și boțiți la față, dar cu aere de vînători sadea. Au fost întîlniți cordial cu pîine și sare de către comitetul femeiesc de grevă în frunte cu Galina Andreeva, i-a felicitat cordial și însuși Smirnov. El a dat ordin să fie bine primiți, să li se ofere cele mai bune numere în hotelul «Prietenia», să fie tot acolo hrăniți de trei ori pe zi, gratuit, firește, iar pentru serviciul, care urma să-l facă — să-i pună la punct pe moldovenii îndărătnici, «părintele» orașului le-a oferit cîte un salariu lunar de 2—3 mii de ruble.

Dar n-au dovedit cazacii nici să se aranjeze bine în hotel, că s-a și pornit un tămbălău, cum nu mai văzuse Tiraspolul. Se băteau cazacii ei în de ei, apoi începu a-i secera și pe locatari, încît o puse de mămăligă și administratoarele hotelului, căci pentru cazaci toți sînt dușmani. A sărit și garda lui Stepan Chițac, și cea a lui Iurie Grosu, se adunase lumea ca la urși. Smirnov le-a făcut din deget «băieților» cazaci pentru purtarea necuviincioasă, iar Galina Andreeva a apreciat tămbălăul din hotel drept eroism veritabil al adevăraților bărbați și i-a invitat pe toți la revelionul de Anul Nou în restaurantul «Victoria», organizat de bravele femei, care au pichetat poliția, procuratura, au blocat căile ferate.

Nu e dificil să-ți imaginezi cîtă mîncare și băutură putea fi procurată înainte de liberalizarea prețurilor cu 31 mii de ruble, pe care le-a plătit Galina în acea seară de revelion. Cazacii însă au făcut-o și aici lată — au început bătaia în restaurant, apoi pe scări, pînă s-au deplasat în mijlocul străzii, oprind orice circulație. Chiar în acea seară subsolurile miliției tiraspolene au fost umplute cu cazaci. Și tot Galina Andreeva s-a dus la șeful miliției și a declarat, că dacă nu vor fi imediat eliberați acești viteji bărbați, ea va organiza pichetarea miliției. Au fost eliberați, firește, iar Smirnov acum nu știe cum să scape de ei — i-a trimis în Slobozia, și a ordonat să li se dea pămînt, să le ajute să-și construiască case, să deschidă întreprinderi mici, și lasă-i să trăiască pe acest pămînt «străbun căzăcesc». Numai aceștia le lipseau sărmanilor moldoveni din partea stîngă a Nistrului!

O SIMPLĂ ARITMETICĂ

Statul major al diviziei lui Chițac e constituit deocamdată din 50 de persoane, ceea ce înseamnă că ei papă numai într-o lună 437 500 ruble.

Fiecare din cele șase batalioane (Tiraspol, Tighina, Dubăsari, Rîbnița, Camenca, Slobozia) au direcții cu un efectiv de 28 de oameni. Cinovnicii din cele șase direcții ale celor șase batalioane consumă într-o lună 337 500 ruble.

În toate cele șase batalioane își fac serviciul deocamdată 442 de pușcași, fiecare avînd o simbrie lunară de 1750 ruble, adică în total 773 500 ruble.

Așadar, numai salariile mercenarilor lui Chițac constituie cel puțin 1 milion 111 mii de ruble pe lună, sau peste 13 milioane pe an.

Mai bine de 0,5 milioane de ruble pe lună constituie salariul lunar al celor 200 de apărători ai lui Grosu, sau peste 6 milioane pe an.

La vreo sută de mii de ruble pe lună se dă cazacilor.

Să mai adăugăm aici plata gratuită pentru hotel sau cămin, pentru hrană caldă de trei ori pe zi, pentru îmbrăcăminte, cheltuielile pentru tehnică, combustibil, armamente etc. și vei avea tot temeiul, stimate rob al pămîntului, să te întrebi, de unde se iau toate acestea? Din munca ta, din sudoarea ta, din numeroasele impozite, pe care le plătești regulat, din majorarea permanentă a prețurilor. Precum vezi, nici marfă pe rafturile magazinelor nu este, deși tu o produci ca și mai înainte. Unde se duce această marfă și de unde o iau alde Smirnov, Maracuța, Grosu și alți trîntori ca ei, că pot să se lăfăiască în bunuri și să-i îndoape pe toți miseii. Gîndește-te, stimate producător de bunuri materiale, gîndește-te și acționează, căci veneticii se simt excelent pe spatele tău și nu se vor da jos pînă nu te vor îngropa în pămînt! Acesta vrei să-ți fie destinul?

P. FENOGHENOV,
or. Dubăsari.